

den skulde være kort, at den skulde bringes til en overordentlig hurtig Afslutning — der var ikke andet, Regeringen ønskede behandlet end Statslaansforslagene og saa den provisoriske Lov om Andelsbankens Likvidation, og denne provisoriske Lov maatte da i hvert Tilfælde meget hurtigt kunne behandles færdig. Paa sine Turneer rundt i Landet, hvor den højtærede Statsminister ser det som sin Hovedopgave at beklage sig over denne Verdens Ondskab, har han ogsaa beklaget sig over, at den nuværende Opposition paa Rigsdagen ikke var rede til blankt at vedtage den foreløbige Lov, han havde udstedt. Altsaa, hurtig Afslutning! Som Ordfører for Socialdemokratiet hævdede jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved denne Sags første Behandling, at Sagen skulde bringes til hurtig Afgørelse, og det ærede Medlem sluttede sin Tale med at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse. Der var fra det ærede Medlems Side ingen som helst Tale om, at han mente, der var dette eller hint i denne Sag, som kunde trænge til nærmere Prøvelse, som det vilde være naturligt for Rigsdagen at foretage en nærmere Undersøgelse af, og da vi rejste Kravet om at faa Sagen behandlet i et Udvalg, vakte det jo heller ikke nogen som helst Tilfredshed hos de Herrer.

Den højtærede Statsminister har ude i Landet udtalt sig paa en saadan Maade, at man virkelig maa tro, Ministeren mener, at naar han har udstedt en foreløbig Lov, som maa erkendes at være nødvendig, og om hvis Indhold der i det store og hele ikke er nogen Uenighed, saa har man Pligt til hurtigt og uden nærmere Eftersyn at bringe Behandlingen af Sagen til Afslutning ved Vedtagelse af Lovforslaget, men saaledes som det ogsaa fremgaar af denne Forhandling, som det fremgaar af Forhandlingerne i Udvalget, som det fremgaar af Sagens Behandling i Pressen, knytter der sig til Andelsbankens Krak en hel Række Spørgsmaal, som det er nødvendigt at søge at faa Klarhed over, bl. a. ogsaa af den Grund, at en mulig genrejst Bank ikke, uden at dette sker, kan komme til at hvile paa en reel Basis.

Altsaa, den høje Regering og de Partier, som støtter den, og som nu ytrer saa levende en Glæde over, at der bliver Lejlighed til denne Prøvelse af Sagen, havde paa et tidligere Tidspunkt slet ingen Trang dertil, da skulde Sagen jages igennem. Og de synes slet ikke at forstaa, at vi i denne Sag ganske kunde slutte os til den Betragtning, som man fra socialdemokratisk Side

tidligere ved Behandlingen af Banksager her har fremført. Lad mig f. Eks. minde om, at den nuværende højtærede Indenrigsminister Hauge i sin Tid, i 1923, som Ordfører for sit Parti i en anden Banksag udtalte: Den høje Regering kan dog ikke mene, at Rigsdagsmændene er en Flok Faar, der kan gennes sammen i en Fold for at bræge efter Befaling, saa at sige, fraoven, vi maa have Tid til at kræve Oplysninger og faa dem, og dette er ikke blot en Formalitet. Dette, at den højtærede Minister nu opirres i en saadan Grad, at han fra dette Sted fremslynger den ene Insinuation og den ene mere eller mindre tilslørede Beskyldning efter den anden, hele denne Sindstilstand er Ministeren kommet i, fordi vi har fulgt hans egen Partiordførers Opfattelse i 1923 af, hvad der baade er Rigsdagens Pligt og dens Ansvar.

Den højtærede Minister, som jo har spillet en overordentlig fremtrædende Rolle i de sidste Faser af Andelsbankens Tilværelse, maa virkelig finde sig i, naar en saadan Undersøgelse skal foretages, ved Behandlingen af alle disse Spørgsmaal at komme under den Kritik, som fra Oppositionens Side kan udøves og vil blive udøvet. Lad mig minde den højtærede Minister om, at her bør han ogsaa gaa til en god og for ham autoritativ Kilde, nemlig hans egen Kollega, den nuværende højtærede Indenrigsminister, som i 1923 sagde: Der er god Grund for Oppositionen til at kritisere. Ja, det var der maaske, men han føjede til: Det er Oppositionens Ret at gøre det, det er nu en Gang det politiske Livs Vilkaar, at den, der sidder for Styret, maa være underkastet Kritik af dem, hvis Opgave det er at kritisere de styrende. Og, det vil jeg bede den højtærede Minister mærke sig, saa følger det daværende ærede Medlem Hr. Hauge til: Det kommer man ikke udenom, hvad enten det er besværligt eller ej, at være underkastet Kritik. Og den højtærede Statsminister kan nu have en nok saa ophøjet Forestilling, som han have vil, om sit eget Stade i Forhold til Oppositionen i dette Ting, saa ophøjet er han dog ikke, at Kritikken ikke kan naa ham. Han vil møde den, det kommer han til at finde sig i, og Insinuationer og tilslørede Beskyldninger overfor denne eller hin, som ikke er til Stede og ikke kan forsvare sig, nytter den højtærede Minister intet i denne Forbindelse.

Netop dette, at den højtærede Minister synes at være saa ilde berørt af Kritikken, som hans Udtalelser her giver Anledning til at formode, kunde jo tyde paa adskilligt